

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

4. november 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 11 (Alm. del) af 7. oktober 2016 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse udviklingen i Gini-koefficienten på markeds- og disponibel indkomst (ikke ækvivaleret)? Endvidere bedes ministeren oplyse, hvilke indtægts- og udgiftsposter, der har påvirket udviklingen i Gini-koefficienten for disponibel indkomst mest.

Svar

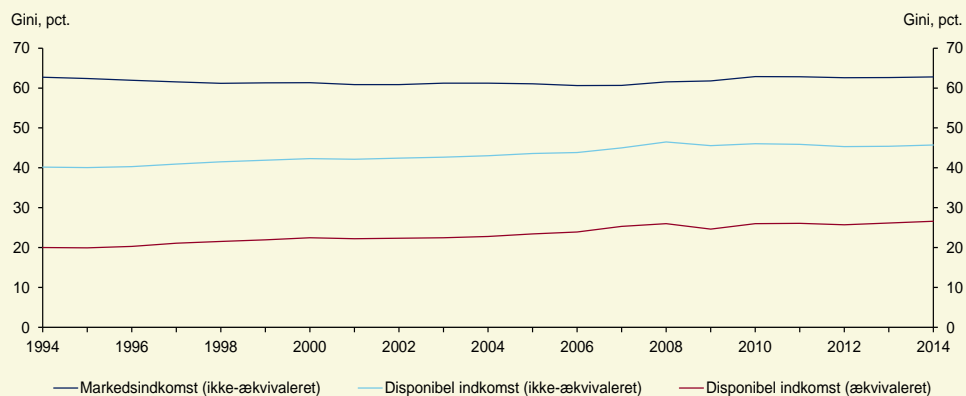
Indkomstforskellene i markedsindkomsterne (disponibel indkomst før offentlige overførsler og indkomstskat) er markant højere end forskellene i de disponible indkomster. Det afspejler, at en relativt stor andel af befolkningen har overførselsindkomst som forsørgelsesgrundlag (fx ledige og pensionister).

Når markedsindkomsten derudover opgøres før ækvivalering, bidrager det yderligere til indkomstforskellene, at store grupper ikke selv har markedsindkomst (fx børn), men har et forsørgelsesgrundlag baseret på markedsindkomst fra andre i husstanden. Fordelingen af markedsindkomsterne før ækvivalering kan opgøres til godt 60 pct. målt ved Gini-koefficienten, *jf. figur 1 nedenfor*.

Fordelingen af markedsindkomsterne før ækvivalering har været relativt konstant over den seneste 20-årige periode fra 1994 til 2014.

Indregning af overførselsindkomst og indkomstskatter reducerer indkomstforskellene med 15-20 pct.-point, så Gini-koefficienten af de disponible indkomster før ækvivalering udgør omkring 40 pct. i 1994 stigende til ca. 45½ pct. i 2014.

Endelig indebærer deling af indkomst mellem husstandens medlemmer og indregning af stordriftsfordele ved at være flere om de fælles udgifter en yderligere reduktion i de opgjorte indkomstforskelle på omkring 20 pct.-point. Således udgør Gini-koefficienten af de ækvivalerede disponible indkomster omkring 20 pct. i 1994 stigende til godt 26½ pct. i 2014.

Figur 1**Udvikling i fordelingen af befolkningens markeds- og disponible indkomster, 1994-2014**

Anm.: I de ikke-ækvivalerede størrelser er det personens egen indkomst der indgår, dog er evt. boligstøtte, børnetilskud og børne- og ungeydelse fordelt ligeligt på de voksne i familien. Ved ækvivalering er familiens samlede indkomst fordelt ligeligt på familiens medlemmer, idet der samtidig indregnes en stordriftsfordel ved at være flere i familien til at dele de fælles udgifter.

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på 33,3 pct. af befolkningen.

Ækvivaleringen har således bidraget med omkring ét pct.-point til stigningen i indkomstforskellene fra 1994 til 2014. I den forbindelse skal det dog bemærkes, at en opdeling af, hvilke elementer, der har bidraget til den samlede stigning i indkomstforskellene, typisk (på grund af den måde Gini-koefficienten beregnes) ikke kan opgøres ved at se på forskelle i Gini-koefficienten for forskellige indkomstbegreber.

Således kan 2,9 pct.-point af stigningen i Gini-koefficienten for disponible indkomst (ikke-ækvivaleret) på 5,5 pct.-point henføres til markedsindkomsterne, *jf. tabel 1 nedenfor*.

Det bemærkes, at bidraget til stigningen i Gini-koefficienten for de disponible indkomster fra markedsindkomsterne hovedsagelig kan henføres til kapitalindkomsterne. Det er navnlig de faldende renter, der har bidraget til, at kapitalindkomsterne udgør en større andel af den disponible indkomst (renteudgifternes andel af den disponible indkomst er halveret fra 1994 til 2014).

Udover udviklingen i renten ligger der naturligvis en række andre faktorer bag udviklingen i indkomstforskellene. Vismændene har i deres seneste rapport¹ analyseret betydningen for indkomstfordelingen af visse strukturelle ændringer i perioden fra 1994 til 2014. Det fremgår bl.a., at godt en fjerdedel af stigningen i indkomstforskellene fra 1994 til 2014 kan tilskrives ændringer i befolkningssammensætningen med hensyn til alder, herkomst og uddannelse. Det er særligt befolkningens øgede uddannelsesniveau, der har bidraget til stigningen i indkomstforskellene.

¹ Dansk Økonomi efterår 2016, De Økonomiske Råd

Tabel 1**Bidrag til udvikling i fordelingen af befolkningens disponible indkomster målt ved Gini-koefficienten fra 1994-2014**

	Ikke ækvivaleret	Ækvivaleret
Indkomstkategori		
Erhvervsindkomst	-4,8	-2,1
<i>Heraf</i>		
- Lønindkomst	-3,9	-1,4
- Virksomhedsindkomst	-0,9	-0,6
- Anden privat indkomst	-0,0	-0,0
Kapitalindkomst	7,0	5,5
<i>Heraf</i>		
- Renteindtægter	-1,3	-0,9
- Renteudgifter	3,1	1,5
- Aktieindkomst	2,6	2,4
- Imputeret afkast af ejerbolig	2,2	2,1
- Anden kapitalindkomst	0,4	0,3
Private pensionsindbetalinger	0,7	0,5
Markedsindkomst	2,9	4,0
Overførselsindkomst	-1,7	1,1
Indkomstskat	4,4	1,6
Disponibel indkomst	5,5	6,6

Anm.: Renteudgifter, private pensionsindbetalinger og indkomstskatter indgår som fradrag i opgørelsen af den disponible indkomst. I tabellen indgår disse elementer derfor med modsat fortegn så værdierne blot kan summeres. Metoden til dekomponering af fordelingen af den disponible indkomst på indkomstkategorier er nærmere beskrevet i *Fordeling og incitamenter 2016, skatteministeriet*.

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på 33,3 pct. af befolkningen.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister